

A ÖTÖDIK HÉT...

Eddig pólóban rohangáltunk, de sajnos ide is beköszöntött a hideg. Azt hittem megúszom téli kabát vásárlás nélkül a kiküldetést, de úgy néz ki ez nem jött be... főleg, hogy jövő héten hivatalosan is az utcai szolgálatot teljesíték, - előre kérték, hogy öltözzek melegen, mert éjjel 2-kor fogok majd végezni.

Hackney 180 Drop In

Ezen a héten egy egészen különleges programban sikerült résztvennem. A neve **Hackney 180 Drop in**. Speciális mivolta miatt fényképeket nem készítettem, csak a szórólapok illusztrációs anyagait tudom csak megosztani veletek ezúttal.

Minden csütörtökön az Szent Pál templom egyik hátsó termében gyűlnek össze a környék Mária Magdolnái, hogy egy napot nyugalomban, biztonságban, tele hassal, megértő és gondoskodó szakemberekkel töltsenek el.

Elég korán értem oda, így kivehettem a részem az előkészületekben is. A termet 4 különböző részre osztottuk fel. Egyik a beiratkozási rész, közvetlenül a bejárat mellett... néhány szék... egy asztal... A lányoknak nem kell a teljes nevükön bejelentkezni. Elég a keresztnév, vagy esetleg fantázianév... ezt rájuk bízzák. Ha rendszeresen járnak, úgyis szép lassan nyilvántartásba kerülnek. Ezért nem is áll ott senki, hogy egész biztos beiratkozott-e az az ügyfél, aki igénybe akarja venni a szolgáltatást. Úgyis emlékeznek rájuk, hiszen maximum 25 – 30 hölgy fordult meg a találkozón, többségüket régóta ismerik.

A terem egyik részét ebédlősaroknak alakítottuk ki, szép babarózsaszín asztalterítővel próbáltuk otthonosabbá tenni. Az ide betérők délben bőséges meleg ételt kapnak, - általában kelet-indiait. A

maradékot, pedig a nap végeztével elvihetik. Mindezt ingyen természetesen. A nap folyamán egyébként mindenki annyi teát, kávé és édességet ehet, ami belefér. Nincs korlátozás...

Gyorsan elkészítettük az újságos strandot, ahol a lányok olvashatják a Cosmopolitánt, és a legkülönbözőbb divat- és pletykamagazinokat, majd a raktárból előkerülnek a babzsákok a színes kisasztalok, kempingszékek, puha selyempárnák – és elvégeztük az utolsó simításokat is a nyitás előtt. Elkészült a barátságos beszélgető sarok is. Ez utóbbit igen ötletesnek találtam, lám milyen kevés, de ízlésesen kiválasztott berendezéssel milyen kellemes és kényeztető közeget lehet létrehozni...

A szocik nem bíznak semmit a véletlenre. Sokan közülük előző éjszaka utcai szolgálatot teljesített, ahol meglátogatták a jövődöbeli ügyfeleket és meghívták őket a találkozóra.

Épp, hogy az óra elűti a 11:30-at, máris berobban egy ügyfél – Mandy – aki mind megjelenésében, mind stílusában kísértetiesen emlékeztet egyik otthoni fapados lakónkra (Pintyi Évire). Rövid bemutatkozás után már le is tolja a nadrágját, hogy a maga teljes valóságában szembesülhessünk legújabb

szerzeményével, a térdéig lehúzódó gombás fertőzésével. Hogy maradandó élményben részesüljünk, jól meg is vakargatja magát. Az itteni hölgyek – azon kívül, hogy mindegyikük prostituált – erőteljes droghasználók, egy részük Hepatitis és HIV fertőzött. Többségük valamilyen hajléktalanszálló lakója, csak igen kevesen élnek albérletben.

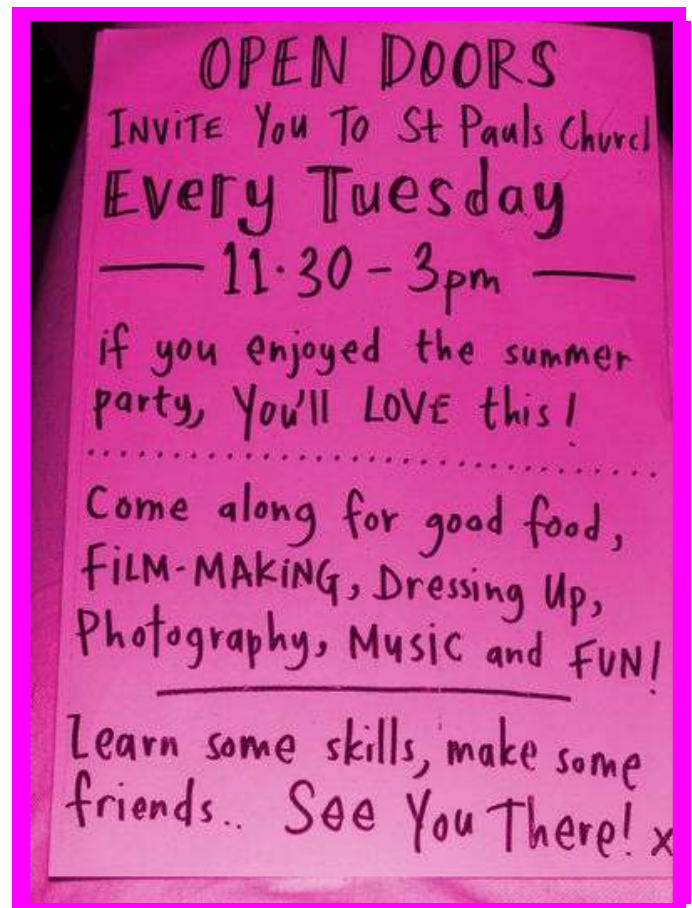
London elsőszámú kedvence a krek kókain

A programon résztvevő segítők előtt mindenképpen emelem a kalapom. Nem csak azért, mert minden mozdulatukban látszik az elkötelezettség és a tudás, hanem mert az egész csapat nem más, mint egy igazi multiprofessionális team – ahogy a nagykönyvben meg van írva... Életemben először dolgozom egy ilyen sokszínű és képzettségű csapatban, itt minden segítőt más intézményből jött, együttműködésük egyszerűen példás... meg kell, mondjam, le vagyok nyűgözve, remekül csinálják.

Az angolok nem spórolnak a szakemberekkel, 1-1 ilyen találkozón néha 15-20 segítőt is megfordul... és ami érdekes, mindig mindegyik elfoglalt. Van köztük nővér, szociális asszisztens, utcai- átmeneti- és kórházi szociális munkás, önkéntes, lakhatási tanácsadó, AIDS specialista, addiktológiai konzultáns (ebből mindjárt kétféle – egyik a tucserére és a biztonságos szerhasználatra, a másik a rehabokra van specializálódva). London minden kerületében vannak ilyen megmozdulások, ahol a hajléktalanelátók és az egyéb segítők szervezetek nincsenek úgy elkülönülve, mint nálunk. Együtt dolgoznak a problémákon, ezzel komoly preventív munkát is végeznek.

Az utcai szociális munka is jóval nyitottabb, mint nálunk. Éjszakánként mindig a csapattal tart pár olyan ember is, aki nem utcai szoci, de az ő segítségükkel eljutnak olyan hajléktalanokhoz is akikhez egyébként nem tudnának elérni... és elmesélik, milyen lehetőségeket tud felajánlani az illetőnek.

Egyébként ahhoz, hogy a szakmába dolgozz, nem kell igazán diploma. Elég egy rövid speciális képzés és egy érettségi. Amit viszont könnyörtelenül kérnek: az a tapasztalat, méghozzá minimum 2 éves. Ennek a kinti szocik nem örülnek annyira, mert azt jelenti, hogy képzés, vagy diploma után kénytelenek beállni ingyen dolgozni valamelyik segélyszervezethez, mert gyakorlat nélkül szóba se állnak velük. Önéletrajzban is elsősorban a gyakorlati jártasságot kell előtérbe helyezni, és a jó és barátságos fellépés pedig alapkövetelmény. Kollégáim mesélték, hogy most kezdenek nagyobb hangsúlyt fektetni a diplomára, de még mindig meggy anélkül is.

Egyébként sokkal színesebb a szociális segítők paletta itt Angliában, és a specializálódásokat jóval kevesebb izzadsággal lehet elérni.

Rengeteg az ún. Advise worker – a tanácsadó szoci, aki 1-1 szakterületre képezte magát. Pld. lakhatási, addiktológiai, mentál-higiénés tanácsadó. Bár ezek a képzések többnyire elérhetőek nálunk is, mindegyik diplomához kötött, drága, évekig tart, sok a töltelékanyag a képzésben...

Ezek a gyorsalpalók jóval ütősebbek, a lényegre koncentrálnak, és elvégezhetem mindegyiket anélkül, hogy anyagi csődbe juttatom magam és a családomat. Ezek a tanácsadó szocik nem a szokásos egyéni esetkezelést végzik. Ők inkább az esetkezelők hívására jönnek. Mivel egy dologra összpontosít, jóval komolyabb működőképes kapcsolatrendszert mondhat a magáénak. Így a segítség is hatékonyabb. És arra is van ideje, hogy akár egy Drop Inben az intézményét képviselve végezzen preventív munkát. Otthon sokszor érzem úgy, hogy a rengeteg esetben egyszerűen elveszünk. Bár a referensi hálózat kialakulásával végülis megtörtént az első lépés a szakosodás felé, a referenseknek idő és szakember hiány miatt igen kevés - vagy nincs lehetősége hatékony tanácsadói rendszer kifejlesztésére, pedig ezen áll vagy bukik a dolog...

A találkozó alkalmával nincsenek különösebb szabályok... ahogy rendszabályozás sincs... Ha valaki csak nyugalmat akar és egész nap újságot olvas, akkor megteheti. Amit viszont nem szeretnek a

segítők és szóvá is teszik, ha valamelyik kliens gyors-kajáldaként használja a szolgáltatást. Ilyenkor mindig leülnek vele beszélgetni, hogy ők nem ezért vannak itt, és az ingyen étel csak egy dolog a sok közül... és szíveskedjen igénybe venni őket.

A személyzet óránként ellenőrzi az összes WC-t, a templom udvarát és a kisebb imatermeket, nem e búj el valaki esetleg drogozni. Szigorúan tilos belőve részt venni a találkozón, ennek ellenére a szokásos sárga tús kuka mindig ott van a mosdókban.

Ha valaki szükségét érzi, lehetőség van négy szemközti beszélgetésre. Ilyenkor a segítővel átbálgatnak valamelyik egyéb templomi helyiségbe és megbeszélnek a megbeszélnivalót. A lakók viszont egyedül nem kóborolhatnak a területen! A konyhát és a nagytermet és a mosdót vehetik csak igénybe, minden egyéb terület szigorúan tabu, vagy kíséret mellett látogatható, nehogy egy-két kisebb ikon véletlenül a piacokon landoljon...

Kollégáim bizalomépítési képessége szintén szédületes,- teljesen lemaradva érzem magam tőlük - olyan ügyesen és finoman férkőznek a lakó közelébe, hogy még a legzárkózottabb se veszi észre, hogy a lelkét önti ki éppen egy „vadidegennek”. Időnként a templom papjai is betérnek hozzánk – jönnek, mennek, beszélgetnek, és cserébe még meg se akarnak téríteni senkit, ami nagyon szimpatikus.

Eszembe jutott egy fapados lakónk története, aki igen rossz kapcsolatban van az egyik környékbeli pappal. Hirtelen rájött a szükség, és mivel egyedül csak a templomkertben voltak bokrok, hát oda bujt. Pechjére Isten földi helytartója is arra járt és rendőrt hívott... Majd szó szót követett – a lakó tett egy pár cirkalmas megjegyzést a pap édesanyjára. A hölgy ellen közszemérem sértésért eljárás indult, választhat... fizet, vagy leüli... a hölgy azt mondta... inkább leüli.

Érdekes különbség egyébként, hogy a templomok környékén itt jóval gyakrabban fordulnak elő hajléktalanok, mint otthon. Az oka, hogy itt jóval kevésbé harciak a papok, és inkább segítik, mint elzavarják őket. Persze nekik is megvannak a határaik. A drogot nehezen viselik. Pár hete telefonhívást kaptunk a Stamford Streetre egy környékbeli plébánostól, aki arra kért minket, hogy beszéljünk már ügyfelünkkel, hogy ne a templom lépcsőjén lője már be magát, mert elriasztja Isten bárányait...

Szóval míg nálunk zömében az jellemző, hogy a templom környékén felbukkanó hajléktalanra rendőrt hívnak... itt inkább szociális munkást...

A program 11:30 – 15:00-ig tart. Minden találkozó után összegyűlnek a segítők és az előző éjszaka utcai szolgálata, és egyenként végigvesznek minden hölgyet, kinek mi a baja, mit lehetne vele kezdeni, milyen lehetőségeket tudnak neki felajánlani. Az utcások általában már nagyon fáradtak, mert a 24 órás szolgálatuk utolsó óráit rúgják, de jelenlétük elengedhetetlen. Itt tudják meg ugyanis, milyen folyamatban lévő ügyek alakulnak az ügyfelekkel, kit milyen időpontokra kell esetleg emlékeztetniük stb.. stb...

A program egyébként egy nappali melegedőre emlékeztet leginkább... de aztán nincs is több hasonlóság, mert itt nincs nyüzsgés igazán. A hely lényege a biztonság, a nyugalom, hiszen a lányok az egész éjszakai munka után leginkább erre vágynak.

Majdnem mindegyikükön fel lehet fedezni ütésnyomokat, zúzódásokat – amikor az ember rákérdez, mitől vannak a foltok, szinte majdnem mindig az „elestem” a válasz...

Többségük rendszeres nemi erőszak áldozata, egyik ügyfelüket például egy 4 tagú fiatakorúakból álló banda támadta meg az este folyamán.

A szolgálat segít feldolgozni a lányoknak ezeket a traumákat és elég jó kapcsolatot ápolnak a rendőrséggel is.

Közbe eszembe jutott az egyik elszomorító pillanatom a Drop Inben...

Az egyik prostituált felvett az asztalról egy könyvet, majd hangosan nevetni kezdett – alig bírta abbahagyni. Megkérdeztem, hogy „ilyen jó-e a könyv”, ő csak annyit válaszolt : „Aha”, majd a címlapra mutatott.

Én semmi vicceset nem láttam... csak egy menyasszonyt a vőlegénye karjában...

Nekem, egészséges körülmények között lévő embernek ez normális... egy prostituált számára viszont olyan kabaré, amire röhögő görcsöt kap. El lehet képzelni, min kellett átmennie, hogy viccesnek találjon egy esküvői képet...

A szocik folyamatosan szemmel tartják a lányokat, minden rezdülésükre azonnal reagálnak. Nézik ki depressziós, kinek van szüksége egészségügyi ellátásra. A nap végére nagyjából mindent tudnak mindenkiről, és a betegeket a nővér elkíséri a kórházba, ahol teljes kivizsgálást vehetnek igénybe – ingyen- természetesen. Erre egyébként nagy szükség van, mert az ide járó lányok erőteljes krekki kokain használók. Ennek a szernek a fogyasztásához hozzátartozik, hogy számos apró égési sérülés van a szájból és környékén, így az orális és „vízi” sportot űző lányok még könnyebben kapnak el szexuális úton terjedő betegségeket, mint a drogmentes szex munkások.

A drogosok megkapják a steril tűt, a fertőtlenítő szereket, a búslakodók megkapják a lelki segítségnyújtást. Akinek elvesztek a papírjai, a szocik segítenek beszerezni és segítyt is intéznek szükség esetén. Aki HIV pozitív, azzal az AIDS specialista konzultál... Ha valakit az utcára kerülés fenyeget, szereznek neki albérletet, vagy szállót... jövedelemtől függően. Tehát ez alatt az egy nap alatt az összes problémát igyekeznek felderíteni és a lehetőségekhez mérten orvosolni.

SAFETY ON THE STREET

INFORMATION FOR SEX WORKERS

Need a place to
LIVE?

Ha van igény rá, akkor a délután folyamán beindul a BINGÓ örület és az ügyfelek ruhákat, tusfürdőt és mindenféle női holmikat nyerhetnek. A szolgáltatót lehet igényelni óvszert, pesszáriumot - ez egyébként a hajléktalan szállókon is ingyenes. Szükség esetén pedig az esemény utáni tablettát is gyorsan beszerzik. A szolgálat alapja egyébként az, hogy stigmatizációtól tökéletesen mentes! Mindezt otthon sokszor hiányolom mind az alkoholisták, mind a drogosok esetén. Addiktológiai főreferens munkám óta látom csak igazán világosan milyen előítéletes is a magyar szocik tekintélyes hányada. Pedig szenvedélybetegekkel foglalkozni nem lehet rendesen, ha ezt nem tudjuk félrerakni... Na ez itt baromira a helyén van, nagyon látszik is és bizony nem a pénzen múlik!

A szocik nagy hangsúlyt fektetnek a lányok biztonságára. A találkozó során ezért tilos elhozni a „barátokat”, striciket, fivéreket stb... és a férfiak szigorúan ki vannak tiltva a teremből (kivéve, ha a személyzethez tartozik). Rengeteg szórólapjuk van arról, mire kell vigyázni.

Nagyon tetszik, hogy majdnem az összes kiadványuk mindig nevén nevezi a dolgokat. Egyszerűen fogalmaz, és ezzel tényleg azokat szólítja meg, akiket érint a dolog. A mi kiadványaink általában inkább a szakmának akar megfelelni, jóval kevésbé a lakóknak. Ha pedig bepróbálkozik egy kicsit egyszerűbb stílusban, akkor rögtön dilettánsá, vagy tudatlanná válik sokak szemében.

Például minden szálló hivatalos házirendje mellett kap a lakó egy olyan kiadványt, ami csak arról a szállóról szól, emberi- és nem jogásznnyelven, és lehetőleg lóbetűvel és sok képpel, hogy ha nem is olvassa el senki, legalább végiglapozva értse, mi a pálya.

Részletek a „*Biztonságban az utcán – Információ prostituáltaknak* – című kiadványukból:

- ✓ Ha droghasználó vagy, munka közben lehetőleg ne fogyassz semmit, vagy a lehető legkevesebbet, mivel szükség van arra, hogy tudatában légy mindannak ami történik veled.
- ✓ Sose drogozz ügyféllel, még akkor sem ha a szexért nem pénzt, hanem drogot kérsz cserébe!
- ✓ Gondolkozz mit viselsz! A hosszú, lifegős-lebegős bő ruhák könnyen beakadhatnak kiszálláskor, ami akadályozhat a menekülésben. A sálat, övet használhatja az ügyfeled arra, hogy bántasson, a magas sarkú cipő pedig nem jó ha futni kell!
- ✓ Ne viselj olyan ruhát, amit teljesen le kell venni a szexhez!
- ✓ Ne szállj be soha olyan kocsi, ahol nem látod, hogy hátul rejtőzködik-e valaki.
- ✓ Figyeld meg a kliensed, mielőtt elmész vele. Emlékezz rá, milyen a kocsija, a külseje a hangja, ha a későbbiek során szükség lenne az azonosításhoz.
- ✓ Mielőtt beszállsz az autóba, kiálts oda a többi kolléganődnek, hogy mikorra vagy visszavárható, vagy mobilon hívj fel valakit ezzel kapcsolatban.
- ✓ 3 ajtós kocsit esetén soha ne szállj be hátra!
- ✓ Ne egyezz bele abba, hogy ügyfeled a kocsit úgy parkolja le, hogy az ajtód ne lehessen kinyitni!

- ✓ **Mindig lépj vissza az üzlettől, ha rossz megérzéseid vannak, vagy nem vagy biztos a dologban!**
- ✓ **Ha megtámadnak, csapj olyan nagy zajt, amelyet csak tudsz, sikíts, kiabálj, vagy dudálj a kocsival, ha van rá lehetőség!**
- ✓ **Ne felejtse el, ha fegyvered van, azt ügyfeled könnyen ellened fordíthatja!**
- ✓ **Ha megtámadnak, vagy megerősözkölnak, mindig jelentsd a rendőrségen!**
- ✓ **Ne gondolkodj azon, hogy kirabolod a kliensed, mert ezzel előidézheted, hogy bántalmazzanak.**
- ✓ **Mindig légy magabiztos és erős, a támadók általában olyan áldozatot választanak, akiről feltételezik, hogy keveset- vagy nem fog ellenállni!**

Amikor egyezkedsz a klienssel próbáld meg mindig te meghozni a

- **Döntést arról, mennyit kérsz**
- **Döntést arról, mit teszel meg és mit nem**
- **Döntést, hogy hol történjen meg a dolog**

Tölts minél kevesebb időt 1-1 ügyféllel

Mindig mondj nemet, ha nem vagy biztos benne!

Védd magad a szexuális úton terjedő betegségektől!

- **Mindig használj óvszert orális, anális és vaginális szexnél!**
- **Mindig tisztítsd meg a szexuális segédeszközöket használat előtt! a vibrátorra húzz óvszert!**
- **Ha járatos vagy a „vízi sportokban” ügyelj arra, hogy ne kerüljön vizelet a szembe, a szájba és a genitáliákra!**

Az új lányokat minden esetben felvilágosítják arról, hogy mit is mond a törvény a mesterségről.

Az első két alkalommal csak szóbeli figyelmeztetésben részesíti őket a rendőrség, mely akkor érvényes, ha legalább két rendőr van jelen a „tett” elkövetésénél. Harmadik alkalommal már regisztrálják is őket és az „általános prostituált” osztályba sorolják. Ha a besorolás után is még mindig

úzi az ipart, és újra elkapják, akkor már „üzletszerű kéjelgő”, bármikor letartóztathatják, és ha bírósági eljárás indul ellene és bűnösnek találják, szép kis összeget kell fizetnie... vagy leülheti a büntetését.

Ez a Drop In megoldás egyébként nagyon szimpatikus. Mindig egy-egy csoportot céloz meg és azokat igyekszik becsalogatni az ellátórendszerbe.

A Thames Reach egyik ilyen project-je az **A8 Street Drinkers' drop-in** – ami elsősorban az utcai alkoholistákra specializálódott, akiknek nem nagyon akaróznak bemenni a szállókra, vagy sikeresen kitiltatták magukat – ami azért itt Londonban igen nehéz... Minden héten szerdán a közeli metodista templom egyik termében tartják meg ezt a napot. Különlegességét az adja, hogy 8 Kelet-Európai országból vannak klienseik (56-os magyar alkeszek is előfordulnak néha). Itt sem kérnek különösebben semmit, pont azért mert rengeteg a lengyel bevándorló akiknek TB és Adóazonosító hiányában nem járna ellátás. Ez egy kiskapu, amivel olyan rétegekhez is eljutnak, akik semmilyen segítséget hivatalosan nem kaphatnak az államtól.

Itt viszont regisztráltathatják magukat és egy év munka után jogosultak lehetnek minden segítségnyújtásra.

Este az utcások gondoskodnak arról, hogy ezen a szerdai napon biztosan megjelenjenek a hajléktalanok. Igazából majdnem minden hasonlóan zajlik le, mint a prosti drop-inben, de unikum, hogy az összes többi drop-in közül itt tartanak egyedül angol nyelvi kurzusokat is.

Egyébként minden Drop-In valamilyen templomi különteremben zajlik le, számos hajléktalanellátó és egyéb segítő szolgálatokkal összefogva.

Itt egyébként minden egyházközösség fontosnak tartja a humanitárius megmozdulásokat. Pénzt ugyan nem adnak, de ők adják a helyet, esetleg az önkénteseket, a szakemberek pedig a tudást.

Szerintem kis energiafordítással egészen nagy potenciális támogatóháttérrel lehetne szerezni, ha összefognánk a helyi egyházi közösségekkel. Tavaly karácsonykor felkerestem egy buddhista közösséget, és az első megbeszélés alkalmával 100 karácsonyi csomaggal lepték meg a lányokat – a csomagokat házhoz is szállították, és a közösség tagjai azóta is rendszeresen adományoznak ruhákat a részünkre. A 2008-as terv szerint, ha minden igaz, az összes buddhista egyház adományozási hálózatát megszervezem. Ez nekik is jó, nekünk is... jól jár

mindenki, és nem kevés tanulsága is van a történetnek. Ráirányítja a civilek figyelmét a problémára, tudatosság válik a segítségnyújtás. És az a télikabát, ami esetleg évek óta porosodott a szekrényben, átkerül hozzánk és valaki számára életmentő lehet az utcán...

Nálunk, magyaroknál, a rendszeres pénzadományozás sajnos nem divat, legtöbb esetben kifulladás 1%-os adófelajánlásokban. Viszont tárgyi adományokban elég jól állnánk, ha az úgy lenne kihasználva, ahogy kéne...

A Londonban töltött idő alatt a DROP-INEK voltak a legátütőbb és leghasznosabb programok, amikben **eddig** részt vehettem. A tűzoltó sürgősségi munka mellett benne volt a megelőzés, a szolgáltatás, a mentális segítségnyújtás, az addiktológia – olyan szakértelemmel, amivel eddig még sehol nem találkoztam ilyen szinten. Hihetetlen összetett és fókuszált team munka folyik itt.

Visszaolvasva úgy érzem nem sikerült átadnom igazán azt, amit ott tapasztaltam...nem tudom miért...

De ha csak ezt a programot láttam volna, már megérte kijönni...

De nem csak ez volt úgyhogy folyt. köv...

☺

Üdvözlettel:

Hanuta Éva India

szociális munkás

Londonból...